

КОСМІЧНЕ ВЕСІЛЛЯ МАСІАНУНА ВАСИЛЛЯ

Робота:

Соболенко Марія Сергіївна,
вихованки гуртка “Майстерня сторітелінг”
УМЦПО “Територія творчості”
Уманської міської ради Черкаської області

Керівник гуртка:

Городнюк Ганна Вікторівна

Космічне весілля марсіанина Василя

І косморозповідь

Планета Інді й марсіани

Далеко десь, серед галактик,
Таїться острів із планет.
Якщо ти, друже мій, романтик,
Візьми у руки свій планшет
І віднайди планету Інді.
Ось там побачиш ти дива:
Ростуть там скрізь дерева мідні,
Там навіть мертве ожива.
Стрибають коні срібнокрилі,
Пасуться кози вздовж ріки,
Там срібне море, срібні хвилі...
Змивають все: часи-віки.
На цій планеті марсіани
Звели свої марсіхатки,
Бо, бачте, дуже безталанні –
Марс захопили чужаки.
Невігласи, злостиві люди,
Що мало їм завжди Землі
І носа всунули усюди
Й сховали космос ув імлі.
Тож довелося марсіанам
Летіти й рятувать життя.
Загоювать космічні рани

І все доводить до пуття.
В чужій планеті, десь далеко,
На Інді все почать з нуля.
Тепер у них все тільки еко
Й своя нескорена Земля!

II косморозповідь

Правитель Інді та його наміри одружитися

Щасливо! Добре марсіанам
Жилося нині, що сказать!
Загоїлись колишні рани.
І людям тут їх не дістать!
Щасливі були марсіани,
А правив ними не Творець.
Звичайний хлоп: їв круасани
І з рибки добрий холодець.
Завжди йому було по силі
Щасливими робити усіх.
Ім'я йому було Василій,
Де він проходив – завжди сміх!
Любив Василій-марсіанин
Своїх підданців шанувать.
І вирішив оцей міщанин
Собі в дружини Маньку взять.
Манюня – дівчина не промах,
Що не по ній, вважай кінець!
По модних тинялась салонах

Володарка мужських сердець.
Було їй трішечки за двісті.
По нашім – біля тридцяти.
Про неї йшли не добрі вісті...
Та від Василя свати
Усе ж прийшли із хлібом-сіллю.
Бо ж Васька так її кохав,
Що Мані любій на дозвіллі,
Салон краси побудував.
Свати про це їй сповістили
І дарували діамант.
Та Манька крикнула щосили,
Що Вася – то «не варіант»!
Він марсіанин, звісно, гожий
І щедрий дуже не сказать.
Та Манька «так» сказать не може,
Бо він їй зовсім не під стать!
Вона красуня із журналів,
А він товстий, мов круасан.
Ось тут розгнівався Василій!
Відмови дуже не любив!
І вирішив Манюні милій
Улаштувати всяких див!
Позачиняв усі салони
І видав ось такий наказ:
Хто знехтує його закони,
Того на Марс поверне враз!

З людьми життя – не мед, те ясно!

Вже краще слухати Васька!

Отже ж та Манька! Щось невчасно

Васюні дала кабака!

Така «війна» тривала б довго

Та Маня здалася ураз,

Прийняла руку молодого

І серце Васіне – алмаз!

Прийняла «скромні» подарунки.

Василь до цього був мастак.

Було з'ясовано стосунки

Й Манюня відповіла: «Так!»

III косморозповідь

Весілля марсіанина Василя

Весілля випало на весну.

Василь зібрав всіх марсіан

І вів із ними сповідь чесну,

Що Маню любить. Вибрав сам.

Щоб прийняли за королеву

Її без заздрісних розмов.

І збудували кришталеву

І чисту у серцях любов.

Щоб не були вони, як люди,

Що нищать все і назавжди,

А лад, щоб панував усюди

І були скрізь добра плоди!

І пригадали марсіани
Свій любий і далекий Марс!
І знов ожили давні рани ...
Гукнули Василю: «Гаразд!»
Весна прийшла. Весілля грають.
Василь і Манька зажили!
Нехай усі довкола знають:
Кохання врятувать змогли!
Нема у світі перешкоди,
Коли у серці гріє жар!
Кохання не виходить з моди!
Воно, напевне, Божий дар!
Гуляли довго марсіани
Весілля свого Василя
І виявляли лиш пошану
До королеви й короля!
І зажила планета Інді.
Розквітла більш, ніж будь-коли.
І марсіани всі, як рідні,
На тій планеті зажили!
І не боялися, що люди
Сюди поткнуться, хоч на мить!
Хоч носа пхають вони всюди,
Хай вчаться і вони так жить!

... Далеко десь, серед галактик,
Таївся острів із планет,
Якщо ти, друже мій, романтик,
То відклади на мить планшет...
Поринь у світ фантазій нині
І будь Людиною завжди!
І сій добро по Україні,
Щоб скрізь його цвіли плоди!